

Agenezie pulmonară stângă diagnosticată tardiv

Oana Deleanu¹, Natalia Pătrașcu¹, Ana-Maria Nebunoiu², V. Vintilă¹, Ruxandra Ulmeanu^{2,3}, F.D. Mihălțan¹

¹ Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila“, București

² Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta“, București

³ Facultatea de Medicină și Farmacie Universitatea Oradea

REZUMAT

Prezentăm cazul unei paciente în vîrstă de 51 ani, cu cifoscolioză dextroconvexă severă, având ca unică simptomatologie dispnea progresivă. Biologic prezintă poliglobulie, examenul radiologic evidențiază opacificarea a 2/3 din hemitoracele stâng, absența desenului pulmonar în restul de 1/3, cu devierea mediastinului și cifoscolioză; tomografia toracică descoperă absența arterei pulmonare stângi și a căilor aeriene stângi, hiperinflație pulmonară dreaptă compensatorie și o dilatare a trunchiului și a arterei pulmonare drepte iar bronhoscopic nu se vizualizează carina, părțile traheale și bronșia primă stângă, diagnosticul fiind cel de agenezie pulmonară. Ecocardiografia confirmă absența arterei pulmonare stângi și arată hipertensiune pulmonară usoară (presiunea sistolică în artera pulmonară de 33 mmHg), cu dilatare de cavități drepte, dar cu cinetică bună.

Ne aflăm în fața unui caz de agenezie pulmonară diagnosticată tardiv, cu răsunet funcțional modest din punct de vedere cardiologic, cu opțiuni terapeutice limitate și cu supraviețuire bună justificată de apariția tardivă a hipertensiunii pulmonare, de severitate scăzută și fără agravație în timp.

Cuvinte cheie: agenezie pulmonară, hipertensiune pulmonară.

ABSTRACT

Left pulmonary agenesis lately diagnosed

We present the case of a 51 years old female-patient, with severe dextroscoliosis, having like unique symptom progressive dyspnea. The blood samples reveals polycythemia, the radiological exam shows the opacification of 2/3 of the left thorax, the absence of the lung structure in the other 1/3, the deviation of the mediastinum, and dextroscoliosis; the computed tomography reveals the absence of the left lung artery and the left airways, compensatory hyperinflation of the right lung and dilatation of the trunk and right pulmonary artery; the bronchoscopy does not visualize the carina or the left main bronchus, typical for pulmonary agenesis. Echocardiography confirmed the absence of left pulmonary artery and shows mild pulmonary hypertension (systolic pressure in the pulmonary artery of 33 mmHg) with dilatation of the right cavities, but good kinetics.

We face a case of pulmonary agenesis lately diagnosed, with modest functional cardiologic implications, limited therapeutic options and good survival, justified by the late appearance of the pulmonary hypertension of low severity and without worsening in time.

Keywords: pulmonary agenesis, pulmonary hypertension.

Pacienta FL, în vîrstă de 51 ani, nefumătoare, fără expunere cronică la noxe respiratorii, se prezintă pentru prima dată în clinica noastră acuzând dispnee la eforturi medii-mici, debutată în urmă cu mai mulți ani, însă agravată în ultimele 4 luni. Este cunoscută cu cifoscolioză dextroconvexă de la vîrsta de 13 ani (pentru care s-a propus intervenția chirurgicală, pe care părintii însă au refuzat-o), și a avut multiple internări în clinici de cardiologie, având ca unic simptom dispnea. A fost evaluată de mai multe ori ecocardiografic, evidențiindu-se o creștere în dimensiuni a cavităților drepte și hipertensiune pulmonară cu presiunea sistolică în artera pulmonară (PAPs) = 40mmHg; diagnosticul stabilit în urma investigațiilor cardiologice este de hipertensiune pulmonară (HTP) moderată, cord pulmonar cronic compensat, insuficiență cardiacă clasa III NYHA, poliglobulie. Ultima internație în clinica de cardiologie recomandă consultul

pneumologic. În momentul internării urmează tratament diuretic, tonicardiac, anticoagulant (Sintrom).

Clinic, pacienta este normoponderală (indice de masă corporală=25Kg/m²), dar cu hipodezvoltare staturo-ponderală, hipotrofia mușchilor membrelor inferioare, facies pleiotic. Toracele este asimetric prin cifoscolioză dextroconvexă importantă, cu sonoritate normală, murmur vezicular diminuat bazal stâng, raluri crepitante bazal drept. Saturația oxigenului (SaO₂) în aerul atmosferic, în repaus este de 92%.

Este echilibrată cardiovascular, cu un soc apexian în spațiul VI intercostal, linia medioclaviculară, zgomote cardiace asurzite, ritmice, AV=80/min, zgomot II accentuat în focul pulmonar, semn Harzer pozitiv, puls palpabil în periferie, fără sufluri, TA=100/70 mmHg. Ficat la 2 cm sub rebordele costale, ferm, nedureros, cu marginea anterioară rotunjită. Restul examenului fizic este normal.

Pneumologia vol. 59, nr. 4, 2010

Tabelul I.
Spirometrie și plethysmografie

	Valoare personală	% prezis
CV	0.72 L	31%
VEMS	0.56 L	28%
IT	62%	
CPT	2.9 L	73%
VR	2.1 L	143%

Legendă: CV – capacitate vitală, VEMS – volum expirator maxim pe secundă, IT – indice Tiffneau, CPT – capacitate pulmonară totală, VR – volum rezidual

Biologic: poliglobulie (eritrocite=5.400.000/mm³, hemoglobina=16,5 g/dl, hematocrit=46,9%), cu indici eritrocitari normali, INR normal (anticoagulare insuficientă), în rest în limite normale (fără citoliză hepatică, fără sindrom inflamator, funcție renală normală, normoglicemică, fără dislipidemie).

Funcțional prezintă disfuncție ventilatorie mixtă severă, fără răspuns la bronchodilatator, cu hiperinflație usoară (Tabelul I). Factorul de transfer prin membrana alveolo-capilară (TLCO) nu se poate măsura datorită volumului expirator pe secundă (VEMS) foarte scăzut.

Gazometria arterială descoperă hipoxemie moderată (PaO₂=73mmHg) (valoarea prezisă conform vârstei este de 87,1mmHg) corectabilă la administrarea de oxigen, 3l/min (PaO₂=98mmHg).

Electrocardiograma (Figura 1) evidențiază un bloc minor de ramură dreaptă, o undă S până în V6 și aspectul de SIQIII,

Figura 1.
Electrocardiograma

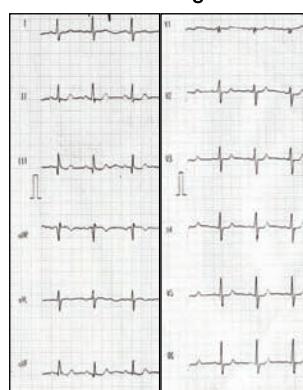
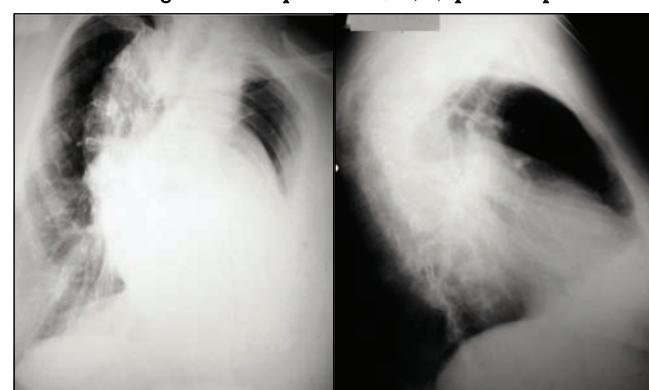


Figura 2.
Radiografie cardio-pulmonară, față și profil drept



sugestiv pentru supraîncărcare a cordului drept.

Examenul radiologic (Figura 2) vizualizează: la nivelul hemitoracelui stâng absența desenului pulmonar, deplasarea mediasinului și ascensionarea diafragmului, iar pe hemitoracele drept hiperinflație compensatorie, desen interstitial accentuat bazal. În plus, se evidențiază o importantă cifoscolioză dextroconvexă.

Se efectuează un **test de mers de 6 minute** (6MWT), la care pacienta nu prezintă desaturări semnificative pe parcursul testului (SaO₂: 91% → 88% → 94%).

În acest moment, *diagnosticul de etapă* este de **insuficiență respiratorie hipoxemică latentă** (la efort) cu poliglobulie compensatorie și disfuncție ventilatorie mixtă severă prin **cifoscolioză dextroconvexă mutilantă**, însă aspectul radiologic coroborat cu disfuncția ventilatorie severă ridică suspiciunea unei/mai multor patologii asociate cifoscoliozei.

Se efectuează **tomografie computerizată (CT)** de înaltă rezolu-

Figura 3.

Aspecte CT – ferestre pulmonare: cifoscolioză dextroconvexă importantă, absența bronhiei primitive stângi, imagine de stică mată, rare bronșiectazi

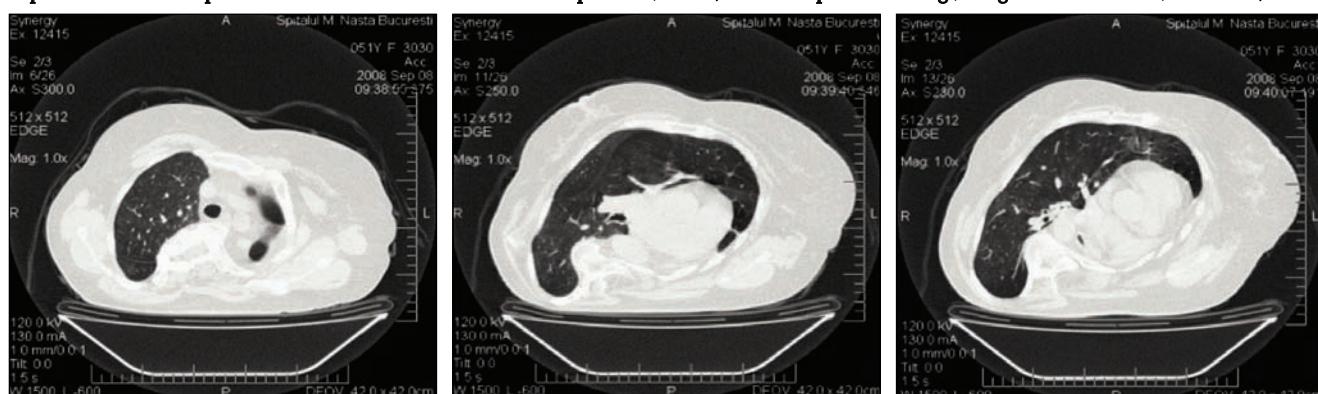


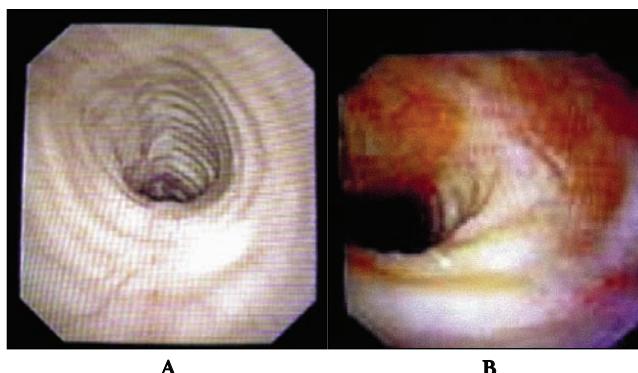
Figura 4.

Aspecte CT – ferestre mediastinale: absența arterei pulmonare stângi, trunchi și arteră pulmonară dreaptă dilatate



Figura 5.

Aspecte bronhoscopice A – trahee continuată distal cu bronhia primitivă dreaptă; B - la ora 3, diverticul restant



luție cu administrare de substanță de contrast (Figura 3, 4), care evidențiază hiperinflație pulmonară dreaptă cu bronșiectazii drepte, cifoscolioză toracică, dilatația trunchiului arterei pulmonare (2 cm) și a arterei pulmonare drepte (2,5 cm), fără a vizualiza imagini sugestive de arteră pulmonară principală stângă și de traiecte aerate stângi.

Se ridică în discuție existența unei anomalii de dezvoltare a plămânilor stângi. Conform clasificării lui Schneider, anomalile de dezvoltare a plămânilor se împart în: agenezia pulmonară (lipsa completă a plămânilor), aplazia pulmonară (existența unui rudiment bronșic, dar fără țesut pulmonar), hipoplazie pulmonară (reducere variabilă a țesutului pulmonar).

Pentru completarea investigațiilor se decide efectuarea unei **bronhoscopii** (Figura 5). Aceasta identifică modificări de statică moderată la nivelul traheei, bronhia principală stângă absentă, înlocuită de un diverticul restant, pintene traheal efilat, fibros, trahee ce se continuă distal cu bronhia principală dreaptă.

Aspectul endoscopic tranșează diagnosticul de **agenezie pulmonară**, o patologie rar întâlnită la care se pot asocia alte malformații pe care le-am exclus prin efectuarea examenului CT pentru abdomen și pelvis.

Pacienta este reevaluată din punct de vedere **ecocardiografic** (Figura 6). Se observă: trunchiul arterei pulmonare la inel (valvă) nedilatat (1,86 cm), cu dilatație importantă postanulară a ramului drept (2,3 cm). Nu se identifică artera pulmonară stângă. Ventriculul drept (VD) este dilatat (41,5 mm), cu cinetică bună, măsurată prin valoarea TAPSE (excursia sistolică a inelului tricuspidian) = 19 mm și prin metoda Doppler tisular al velocității

peretelui liber=12m/s. Spre deosebire de ventriculul stâng (VS), a cărui contractilitate se desfășoară predominant în sens radial („stoarcere“), spre interiorul cavității, la VD contractilitatea se produce predominant în sens longitudinal („piston“) astfel încât măsurarea deplasării inelului tricuspidian în sistolă de la bază spre apex este, pentru VD, o metodă de evaluare mult mai exactă a contractilității decât măsurarea fracției de ejectie. În mod similar, dar cu o sensibilitate și o specificitate superioare, prin Doppler tisular se măsoară velocitatea (sistolică sau diastolică) a fibrelor longitudinale (deci, în cazul de față, practic tot performanța sistolică a VD); diferența față de metoda Doppler clasică e faptul că măsoară viteze de mișcare tisulară și nu de curgere sanguină. La Doppler spectral: gradient ventricul drept - atriu drept ușor crescut (28mmHg) (denotând o **compliantă bună a cavităților drepte**). Se confirmă astfel HTP ușoară – PAPs 33 mmHg.

Pacientei i se propune efectuarea cateterismului cardiac drept (gold standard diagnostic în HTP), însă aceasta refuză. Se extenează, fiind chemată la control peste 1 lună, cu recomandarea de a urma tratament simptomatic, bronhdilatator, cu profilaxia infecțiilor. Pacienta nu mai revine pentru reevaluare.

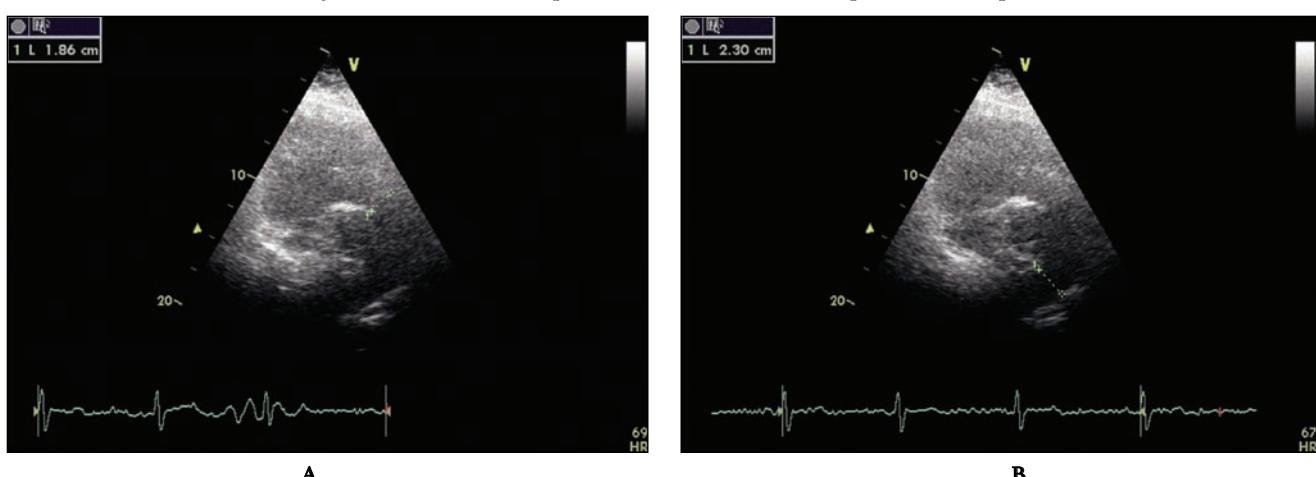
Particularitățile cazului sunt reprezentate de durata de supraviețuire îndelungată și vîrstă înaintată la care s-a pus diagnosticul de agenezie pulmonară datorită simptomatologiei fruste. O altă particularitate este reprezentată de cifoscolioza importantă, care a oferit un motiv parțial (dar insuficient) pentru insuficiența respiratorie și modificarea radiologică, tergiversând astfel suplimentar diagnosticul.

Discuții

Date epidemiologice. Agenezia pulmonară unilaterală este o patologie rar întâlnită, existând aproximativ 170 de cazuri descrise în literatură. Frecvența sa este estimată la 1:15000 autopsii¹, iar incidența nu este cunoscută. Cele două sexe sunt egal afectate², și de asemenea, afectarea pulmonară este egală pentru cele două părți^{2,3}.

Oricare dintre părți poate fi absentă: absența congenitală a plămânilui drept este mai frecvent izolată, în timp ce absența congenitală a celui stâng asociază alte malformații, cele mai importante fiind cele cardiaice (tetralogia Fallot, defectul septal atrial, coarctarea de aortă, rareori persistența ductului arterial); alte malformații sunt reprezentate de anomalii scheletice (frecvent assimetrie toracală, deși s-au descris și cazuri de agenezie pulmonară cu simetrie toracică), cardiovasculare, gastrointestinale, geni-

Figura 6.
Ecocardiografie: A – inel al arterei pulmonare nedilatat; B – artera pulmonară dreaptă dilatătă



tourinare. În total, mai mult de 50% dintre pacienți asociază alte malformații⁴. Una dintre asocierile mai studiate este sindromul VACTERL (anomalii vertebrale, anale, cardiovasculare, traheale, esofagiene, renale și de muguri ale membrelor)⁵.

Dezvoltarea abnormală pulmonară a fost clasificată pentru prima dată de Schneider și Schwalbe în 1912 în trei grupe: *agenezia pulmonară* (absența carinei, a bronhiei principale, a vascularizării și parenchimului pulmonar), *aplasia pulmonară* (o bronchie rudimentară, terminată în fund de sac, este prezentă, fără țesut pulmonar adiacent; se poate însobi de un rudiment de arteră pulmonară), și *hipoplazie*: reducere variabilă a țesutului pulmonar (căi aeriene, vase și alveole), rezultând un plămân fibrotic, malfuncțional⁶. Clasificarea din 1955 a lui Boyden vine să reconfirme această primă clasificare⁷.

Distinctia etiologică, patogenică și clinică între agenezie și aplazie este rareori evidențială, cele două noțiuni fiind private practic împreună^{8,9}. Hipoplazia este frecvent asociată cu malformații congenitale, unele dintre acestea fiind chiar responsabile de hipoplazie.

Monaldi a împărțit malformațiile plămânilui în patru grupuri: grupul 1: fără bifurcație a traheei; grupul 2: bronchie principală rudimentară; grupul 3: dezvoltare incompletă dincolo de diviziunea bronhiei principale și grupul 4: dezvoltare incompletă a bronhiilor subsegmentare și un segment mic al lobului corespunzător⁹.

Etiologie. Defectul care duce la apariția aplaziei este reprezentat de o anomalie embriologică probabil apărută între săptămânilile a 3-a și a 24-a de gestație. Au fost luate în discuție deficitul de vitamina A, deficitul de acid folic, precum și salicilatii⁹. Agenezia pulmonară unilaterală și aplazia pulmonară unilaterală au fost descrise la gemeni și la sugarii cu anomalii cromozomiale, sugerându-se inclusiv o bază genetică a anomaliielor⁸.

Mugurele pulmonare apar devreme în viața embrionară (la embrionul de 2-5 mm) ca o proeminență rotundă lângă șanțul laringo-traheal. Când embrionul ajunge la 5 mm, mugurele se divide în doi saci pulmonari, astfel încât agenezia (absența completă) pulmonară trebuie să apară înainte de atingerea acestui stadiu. Vasele pulmonare se dezvoltă mai târziu (embrion de 7 mm), aproximativ în momentul în care sacii pulmonari se diferențiază în trei muguri pe dreapta și doi pe stânga; orice anomalie vasculară este deci improbabil să provoace absența totală a plămânilui⁷.

În ceea ce privește hipoplazia pulmonară, ea este mai des secundară, cauzată de factori ce compromit spațiul toracic în care plămânil trebuie să crească (cauze intratoracice - hernie diafragmatică, sechestrărie extralobară, agenezie de diafragm, pleurezie în cantitate mare - sau extratoracice - oligohidramnios, perfuzie pulmonară vasculară scăzută, absența unilaterală a arterei pulmonare sau accident vascular în viața intrauterină)^{9,10}.

Sимptomatologia variază atât cu malformațiile asociate, cât și cu existența modificărilor în plămânil normal (de exemplu, existența bronșiectaziilor). Agenezia pulmonară bilaterală este incompatibilă cu supraviețuirea. În absența altor anomalii sau a afectării plămânilui controlateral, simptomatologia poate fi minoră, permitând supraviețuirea îndelungată (vârstă maximă declarată în studii este de 72 ani¹¹). Printre cele mai frecvente simptome se încadrează dispnea și cianoza la efort (în 40% din cazuri). Infectiile pulmonare recurente (date de bronșiectazi, bronchie rudimentară sau cinetica pulmonară anormală), dureea toracică, pleurezia, sunt observate în 37% din cazuri. Patruzeci și patru la sută din cazuri se complică cu HTP. Totuși,

se crede că frecvența HTP este subapreciată dat fiind intrarea în rutină a ecocardiografiei abia după anii 1990¹².

La examenul clinic agenezia poate să nu fie depistată, cutia toracică fiind simetrică în absența unor malformații precum cifoscolioza, cu matitate pe partea afectată în cazul deplasării mediastinale importante⁹.

În zilele noastre, *diagnosticul* se pune de obicei în perioada neonatală sau în copilăria timpurie. Există o ierarhizare a investigațiilor, fiecare cu virtuțile și imperfecțiunile sale. Ecocardiografia este un examen extrem de valoros (prin practicarea ei, numărul de cazuri de agenezie, aplazie și chiar hipoplazie descrise a crescut considerabil)¹³.

Cheia pentru diagnostic rămâne însă *examenul radiologic*, care conduce apoi spre investigații ulterioare. Aspectul radiologic este de opacificare a unui hemitorac, cu modificarea pozitiei structurilor mediastinale – spre partea afectată (diagnosticul diferențial se face în acest caz cu obstrucția de bronchie principală, fibrotorax extensiv, pneumectomie), ascensiunea hemidiafragmului și absența imaginilor vasculare de partea afectată și hiperinflație compensatorie a plămânilui neafectat^{10,11}.

Tomografia cu substantă de contrast are sensibilitatea cea mai mare pentru diagnostic, vizualizând atât structurile vasculare și aerice, cât și parenchimul pulmonar. Existența carinei face diferența între agenezie și aplazie¹⁰.

Angiografia poate și ea fi utilă, fiind însă o metodă invazivă de diagnostic. Diagnosticul poate fi pus și prin rezonanță magnetică nucleară sau angio-RM.

Bronhoscozia vizualizează atât defectul, cât și urmările (bronșiectazi) și permite diferențierea ageneziei, unde bronchia primitivă continuă direct traheea și nu există carină sau pinte traheal, de aplazie, unde se evidențiază carina și rudimentul bronșic⁸.

Ecocardiografia are multiple avantaje. Poate vizualiza malformații ale trunchiului arterei pulmonare, măsoară presiunea în arteră pulmonară, vizualizează drenajul venos și în plus, investighează malformațiile cardiace suplimentare¹⁴.

O serie de *teste functionale* pot fi folosite pentru evaluare. Alterarea în mecanica pulmonară poate arăta obstrucție traheobronșică înainte de apariția simptomelor și în acest caz este indicată evaluarea prin examen bronhoscopic. Hiperinflația pulmonară compensatorie controlaterală poate fi demonstrată cu ajutorul pletismografiei¹³. Nowotny sugerează că pentru nou născuții simptomatici cu imagine radiologică compatibilă cu malformațiile pulmonare, la care testele funcționale apar modificate, bronhoscozia trebuie luată în calcul¹⁵.

Diagnosticul diferențial cu agenezia de arteră pulmonară se face prin existența în cazul acesta a țesutului pulmonar alveolar și a căilor aeriene care se dezvoltă anterior apariției structurilor vasculare; țesutul pulmonar existent este vascularizat de ramuri din artere bronșice, din aortă, din arteră nenumită sau subclavie. Imaginea radiologică este de hiperinflație pulmonară cu diminuarea opacității hilare, scintigrafia de ventilație-perfuzie evidențiază un plămân ventilat, dar neperfuzat, iar arteriografia evidențiază anomalie anatomică. Tratamentul în acest caz, adresat vârstelor foarte fragede ce prezintă hipertensiune pulmonară, poate fi reprezentat de încercarea de revascularizare a unui rudiment de arteră pulmonară (descoperit de obicei hilar). Un studiu din 2002 descrie 8 astfel de revascularizări. Se descrie inclusiv o supraviețuire a unui copil a cărui condiție a rămas stabilă pentru 7 ani după intervenția de revascularizare¹⁶.

Tratamentul în cazul dezvoltării anormale a plămânilui este

individualizat. Pentru cazurile diagnosticate antenatal și la care supraviețuirea nu ar putea fi posibilă, intervenția în utero este recomandată. Aceasta constă în ocluzie traheală temporară cu balon sau clip, cunoscându-se că acumularea de lichid pulmonar induce creșterea peste normal a plămânlui hipoplazic. Metoda a fost inițial testată pe oi, iar momentan este folosită în herniile hiatale importante ce asociază hipoplazie pulmonară¹⁷. O altă intervenție posibilă este implantul de material expandabil în toracele afectat (fie soluție salină, cu avantajul că o dată cu creșterea copilului, cantitatea de soluție se poate ajusta, fie prin introducerea “mingilor de ping-pong”, care însă necesită reintervenții ulterioare pentru reajustare)¹⁸. O astfel de intervenție previne rotirea mediastinală (important factor de prognostic), torsionea traheală și compresia vasculară și micșorează impactul scoliozei. Nu există încă studii care să confirme creșterea supraviețuirii prin această metodă. Tratamentul adulților constă în controlul infecțiilor recurente, al simptomelor cu ajutorul expectorantelor și al bronhodilatatoarelor și managementul complicațiilor¹⁹.

Prognosticul este dependent de mai mulți factori. Multiple studii^{9,10,15} menționează că supraviețuirea este mai îndelungată în afectarea plămânlui stâng, datorată faptului că plămânlul drept ocupă un volum mai mare și atunci când este absent intervine o tracțiune importantă a mediastinului, cu afectare cardiacă importantă secundară, precum și o malrotație a carinei, impiedicând drenajul coresponzător și favorizând infectiile pulmonare^{19,20}. Infectiile pulmonare sunt de altfel cele ce umbresc prognosticul, mulți pacienți decedând din acest motiv înainte de 10-20 ani (majoritatea în perioada neonatală). Doar 10% din pacienții cu agenezie pulmonară dreaptă și doar 35% din cei cu agenezie pulmonară stangă supraviețuiesc până la 40 ani⁸.

Alți factori ce influențează prognosticul sunt reprezentati de prezența malformațiilor asociate, prezența hipertensiunii pulmonare, oligohidramniosul sever (în cazul hipoplaziei) și nașterea prematură (<28 săptămâni)²¹.

Concluzii

Ne aflăm în fața unui caz de agenezie pulmonară stangă diagnosticată tardiv. Paucisimptomatică, fără alte malformații (cu excepția cifoscoliozei) care să atragă atenția asupra posibilei afectări malformative pulmonare, stabilă din punct de vedere cardiologic, cazul prezentat reprezintă prototipul pacientului cu diagnostic „mai bun”: absența plămânlui stâng, cu o dezplasare mediastinală care desă importanță, nu a produs un impact dezastruos, este lipsită de alte afectări congenitale importante (cardiac, sau la nivelul altor organe) și prezintă câteva bronșiectazii izolate, fără intercurențe respiratorii frecvente.

Tratamentul în cazul unei paciente de 51 ani este practic imposibil. Tratamentul simptomatic se referă la tratarea obstrucției, la preventia și tratarea infecțiilor intercurențe peribronșiectatice. Nu există tratament cu viză curativă. Se impune urmărirea periodică, atât din punct de vedere pneumologic, cât și cardiologic; acest lucru nu s-a realizat datorită faptului că pacienta nu s-a mai prezentat pentru reevaluări.

Dintre factorii de prognostic prost se poate menționa în acest caz hipertensiunea pulmonară ușoară, care însă este stabilă, neagravată în ultimii 6 ani. Posibilitatea ca anumiți factori să influențeze dezvoltarea HTP la pacienții cu agenezie pulmonară rămâne să fie probată în studii ulterioare¹⁴.

De remarcat faptul că, în cazul pacientei noastre, explicația valorilor stabile ale PAPs și probabil a supraviețuirii îndelungate este faptul că artera pulmonară dreaptă reușește să suplimească lipsa celei stângi, datorită complianței crescute a cavitărilor cardice drepte (VD dilatat, dar cu cinetica bună).

Acest lucru reprezintă cea mai importantă particularitate a cazului, care lasă loc elaborării unor noi ipoteze privind supraviețuirea la pacienții cu agenezie pulmonare complicate cu HTP.

Bibliografie

- Smart J. Complete congenital absence of a lung. *Quart J Med*. 1946; 15:125.
- Maltz DL, Nadas AS. Agenesis of the lung: Presentation of eight new cases and review of the literature. *Pediatrics*. 1968; 42:175-188.
- Schaffer AJ, Rider RV. A note on the prognosis of pulmonary agenesis and hypoplasia according to the side affected. *J Thorac Surg*. 1957; 33: 379-382.
- Mardini MK, Nyhan WL. Agenesis of the lung: Report of four patients with unusual anomalies. *Chest*. 1985; 87: 522-527.
- Natarajan G, Abdulhamid I: Pulmonary Hypoplasia. eMedicine Journal serial online 2004. Available at: <http://www.emedicine.com/ped/topic2627.htm>. coded on Nov 17, 2006.
- Schneider P, Schwalbe E. Die morphologic der missbil-dungen des menschen und der thiere. Jena: Fischer 1912; 3: 812-22.
- Boyden EA. Developmental anomalies of the lungs. *Am J Surg*. 1955; 89: 79-89.
- Claudia Toma, MB Bogdan. Malformatii congenitale. In Pneumologia (sub redactia MA Bogdan), Editura Universitara Carol Davila, Bucuresti, 2008. Pg: 73-89.
- Roque AS, Burton EM. Unilateral pulmonary agenesis without mediastinal displacement. *South Med J* 1997; 90: 335-7.
- Qazi AS. Opaque Hemithorax. Can We Ignore Pulmonary Aplasia As A Cause? - Case Report. Annals Vol 13. No. 4 Oct. - Dec. 2007
- C Elaine Field. Pulmonary agenesis and hypoplasia. *Arch Dis Child* 1946 21: 61-75 doi: 10.1136/adc.21.106.61.
- S Kant. Unilateral pulmonar hypoplasia – a case report. *Lung India* 2007; 24: 69-71
- Nowotny T, Ahrens BC, Bittigau K, Buttenberg S, Hammer H, Kalache KD, Kursawe R, Maurer T, Schneider M, Wauer RR Right-sided pulmonary aplasia: longitudinal lung function studies in two cases and comparison to results from term healthy neonates. *Pediatr Pulmonol*. 1998 Aug; 26(2): 138-44.
- Matthew E Abrams, Veda L Ackerman, William A Engle. Primary Unilateral Pulmonary Hypoplasia: Neonate through Early Childhood F Case Report, Radiographic Diagnosis and Review of the Literature. *Journal of Perinatology* (2004) 24, 667-670. doi: 10.1038/sj.jp.7211156
- Nowotny T, Ahrens B, Bittigau K, et al. Right-sided pulmonary aplasia: longitudinal lung function studies in two cases and comparison to results from healthy term neonates. *Pediatr Pulmonol* 1998; 26: 138-44.
- A Derk Jan Ten Harkel, Nico A Blom and Jaap Ottenkamp. Isolated Unilateral Absence of a Pulmonary Artery: A Case Report and Review of the Literature. *Chest* 2002; 122: 1471-1477. DOI 10.1378/chest.122.4.1471
- Gucciardo L, Deprest JA, Vaast P, Favre R, Gallot D, Huissoud C, Bretelle F, Agenor J, Benachi A, Jani J, Done E, van Mieghem T, Ville Y, Devlieger R. Antenatal prediction of pulmonary hypoplasia and intrauterine treatment by endoscopic fetal tracheal occlusion in severe isolated congenital diaphragmatic hernia. *Bull Acad Natl Med*. 2008 Nov; 192(8): 1589-607; discussion 1607-9.
- Kamal K: Congenital Lung malformations, eMedicine Journal (Serial Online) 2007. Available at http://www.emedicine.com/ped/cardiothoracic_surgery.htm. coded on Nov 17, 2006.
- Arora VK, Bedi RS, Sarin NK. Aplasia of Lung-a case report. *Lung India* 1986; 4: 171-73.
- B, Szapiro D, Franchamps J M, Dondenlinger R F, Congenital Bronchial Abnormalities Revisited. *Radio-graphics*. 2001; 21: 105-19.
- Schaffer AJ, Rider RV. A note on the prognosis of pulmonary agenesis and hypoplasia according to the side affected. *J Thorac Surg*. 1957; 33: 379-382.